

6

תמוז ה'תשפ"ז

שיחת חדש המלונכה

עדנה מחודשת לראשית ממלכת רבזה"ק בעיירות קאסוב וזיזניצא

דבר מלכות

ניצוץ ממשנת רביה"ק האמרי ברוך זיעוכ"א
על חודש תמוז (אמרי ברוך, לחודש תמוז)

"פעם אחת בראש חודש תמוז, אמר כ"ק ז"ל בדרך שיחת חולין של תלמידי חכמים, דצירוף חודש תמוז היא 'וכל זה איננו שוה לי'. דמי שהוא בבחינת 'זה' - היינו שנוכל לומר עליו כי הוא זה צדיק וקדוש, ואף על פי כן מחזיק את עצמו בבחינת 'איננו' - כלומר שאינו כלום, הנה הוא 'שוה לי' - רצה לומר דעל זה אומר הקב"ה דצדיק כזה שוה לו יתברך שמו, דצדיק גזר והקב"ה מקיים כו"

השם המקודש: ויזניצא

עברו שנים מאז קבע רביה"ק ה'צמח צדיק' זיעוכ"א את מקום מושבו בעיירה בלתי נודעת עד אז, ושמה ויזניצא.

אט אט נקנה השם בשינוי מהות, ובשינוי משמעות עד שהפך למילת מפתח לעולמות מקודשים, נעלים ונשגבים.

ויזניצא של אז, שפרתה ורבתה לשמות נלווים ולחצרות מסועפות, היא שם כולל לחיי רוחניות מוקפדים ושמורים.

הזכרתה בלבד מעוררת בלב יוצאי יוצאה נימים של רוממות הרוח וכיסופי הלב לעבודת ה' תמה. לתפילה יוקדת, לשבת נלהבת, לאחדות מופלגת ולהתקשרות נלהבת בצדיקי הדור.

אותו השם בעל השם - 'ויזניצא', במיקומו המקורי ובהגיייתו המקורית, מקבל בתקופת האחרונה פנים מחודשות בפועל מאומץ ובמעש כביר, בנסיון להשיב לו ולו במועט את זוהרו הקדום ואת יופיו הישן.

אין ספק כי הגייית השם 'ויזניצא' לבדה, "מסוגלת" לתוספת קדושה ולשאפה וצמאון של 'מתי יגיעו מעשי למעשה אבותיי'.

והתקוה רבה כי העיירה עצמה 'ויזניצא' לא תקפוח, והיא תהיה בקרוב ממש נאה לשמה בשוב חסידיה לסובב בין רחובותיה ולהתדבק בצדיקיה אשר עודם ספונים טמונים שם, עד ביאת גוא"צ ב"ב.

זמן תשרי ממשמש ובא

עם הפצעת אור חודש תמוז, החל ועד 'ויזניצא' את פעולותיו לקראת שבת מרוממת, רבת משתתפים ועתירת תוכן, בס"ד, ביום השבת-בראשית תשפ"ז הבעל"ט, יומא דהילולא רבא של רביה"ק ה'צמח צדיק' זיעוכ"א בו ביום.

על פי התוכנית הראשונית יוכשרו חדרי אירוח רבים באזור העיירה וכל סדרי השבת יתנהלו באחדות הלבבות בהשתתפות רבני אנ"ש וצאצאי בעל ההילולא, באופן נעלה ומשובח. עקבו אחר הפרטים שיבואו בתקופה הקרובה בס"ד.

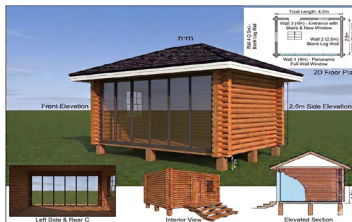

לקראת יומ"ד ובא כ"ה בא"י, בצעו עובדות היחיד לחישוב מראה האוהלים הקדושים בקאסוב ובציעה מחודשת של מצבת רביה"ק האהבת שלום זיעוכ"א, ע"י הר"ר מהלאל אדלר הי"ד, בשליחות 'ויזניצא'.

והכהנים...

בדבר ועם החלטתו יתקדמו בס"ד העניינים על הצד היותר טוב, בתקוה כי בקרוב ממש ייצא הדבר אל הפועל, הודות לתרומות חלק הארי ע"י נדיב אחד שליט"א, יבורך מפי א-ל וזכות רבזה"ק יגן בעדו.

אדמו"ר שליט"א מקרית וזיניץ, ונידון אפשרויות ההקמה, בסמיכות ממש לאוהל, בצדו השמאלי, בבניית כיפין על גבי כיפין בין המצבות אשר בין גדר בית העלמין לאוהל הקד' ר' שמואל ברגר שליט"א עין

כזכור התבשרו כלל אנ"ש על יזמה מבורכת להקים בית מיוחד לכהנים, מקום ראוי לתפילה בסמיכות לאוהל הקדוש, לבל יצטרכו בני אהרן הקדושים בקדושתו להתפלל בחוף ללא יישוב הדעת.

בס"ד התקבלו התוכניות הראשונות על החדר, שיהיה בגודל של כ-10 מ"ר, ויבנה בנוי ובהדרגה, בסמיכות לאוהל הקדוש.

בימים אלה עלה הרה"ח ר' משה הערש שטרן הי"ד וי"ר 'ויזניצא' להתייעצות הלכתית בענין עם הרה"ג ר' שמואל ברגר שליט"א רב החברה-קדישא אשר ליווה את כל בניית האוהל החדש, בהוראת מרן

אהלים עולם

מסכת בניית האוהלים הקדושים
על ציוני רבוה"ק בויזניצא נבג"מ - פרק א

V

הרבניות שעבורן נבנה בהמשך אוהל מיוחד, שחובר במשך השנים) את הפרק המסיים, לבינתיים, זכורים אנחנו מחנוכת האוהל במסע הקדוש 'אכסוף' ע"י מרן אדמו"ר שליט"א מקרית יוזניץ, אך ההיסטוריה שלו מאז תרמ"ה - שנת הסתלקותו של ה'צמח' זי"ע, ועד לתשפ"ה - חנוכת האוהל, מלאה וגדושה. כדלהלן.

בפרקים קודמים סופר על איתור האוהלים בקאסוב, בפרקים הבאים יסופר בס"ד על האוהל הק' בויזניצא, אשר קיבל למעלה מארבע פנים במשך שנותיו, כולם שווים במטרתם: לרומם כבוד רבוה"ק נוחם עדן. הפרק הראשון החל עם פטירת רביה"ק ה'צמח צדיק' אז נבנה האוהל הראשון (במיוחד לרבוה"ק, בלא

המלחמה, וזכר את הדברים במדויק. ע"פ הוראותיו ועדותו של הג"ר מענדיל חפרו וגילו את היסודות הישנים של אוהל ה'צמח צדיק' וה'אמרי ברוך' זי"ע, ועשו סימנים על האתר המדויק בשטח הריק. הגה"צ ר' מענדיל נעמד, והחל לשחזר לעצמו את המקום כפי השמור בזכרונם מאז הימים טרם עזב את העיר.

תוך דקות אחדות של התבוננות וחישובים הצביע על המקום המדויק, לאמור: "כאן עמד פתח האוהל; כאן היה ציון ה'צמח צדיק'; מכאן והלאה - לפי זכרוננו - אין לדרוך, כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קודש היא ... כך, שקרוב לוודאי שציון ה'צמח צדיק' הוא במקום זה בדיוק".

העוסקים במלאכת הקודש חפרו בעפר עד שפגעה המחרשה ביסודות אבנים שעליהם העמידו את האהל, אח"כ עשו סימנים ליסודות ע"י נעיצת מקלות בקרקע מסביב, ומתחו חבלים על המקלות מסביב לארבע הרוחות.

על האוהל שבנה הרב אנשיל ע"ה - בפרק הבא בס"ד.

להגיע למקום. [אגב, גורם זה גם מנע מרבה"ק ה'אמרי חיים' זי"ע להפיק את תכניתו הנועזת להעלות את עצמות רבינו ה'צמח צדיק' לארה"ק]. כך עד שנת תשמ"ט.

"מכאן והלאה אין לדרוך" - אחר מלחמת העולם השנייה

בשנת תשמ"ט, זמן קצר אחר קריסת ברית המועצות ופתיחת שערי גבולותיה, הגיע כזכור הרב אנשיל באב"ד ע"ה (לאחר שכבר היה שם בעבר ולא עלתה בידו) לפעול בענין זה. כזכור, התלווה אליו הגאון רבי מנחם מענדיל שנעבאלג זצ"ל ראב"ד מאנטשעסטע, יען היותו יליד וויזניצא, ואביו היה הדיין דוויזניצא, הוא היה כבר מבוגר בעת פרוץ

"לאמיר גיין אין מקוה" - אחר מלחמת העולם הראשונה

סיפר הרה"ח ר' יעקב ראזנפעלד ע"ה משב"ק כ"ק אדמו"ר 'תורת מרדכי' זי"ע, ששמע מפי החסיד ר' שלמה זלמן פאלאק מסלאטפינא, ששמע מפי איש מהימן, שכשהגיע מרן הסב"ק זי"ע עם אחיו מאנטניא בפעם הראשונה אחר מלחמת העולם הראשונה אל מקום ציוני רבוה"ק בטשערניוהא, מצאו שכל האוהל נחרב כליל, ולא נשאר שום זכר של סימן על גבולות מקום קברו של כל אחד ואחד. יצויין כי באהל רבוה"ק לא היו מצבות, אלא ד' מחיצות חלולות סביב מקום הקבורה.

נענה הסב"ק ואמר "לאמיר גיין אין מקוה", והלך לטבול במקוה, וכשחזר לקח מקלו והראה "דא ליגט דער זיידע", וכן הראה הלאה מקום קברו של כל אחד ואחד. אז שבו וציינו את מקומות הקבורה במחיצות כנהוג, והוקם אוהל גדול מעל כל השטח.

לאחר השואה, במשך שנים רבות, היה המקום שומם ולא יכלו לברר מה קיים בביה"ח, מחמת מסך הברזל הקומוניסטי שמנע מאנ"ש